

Reymont és Oravecz?

(Egy sokat emlegetett világirodalmi párhuzamról)

FEUILLETON - LXV. évfolyam, 17. szám, 2021. április 30.

A nyelv mellett, parasztrehányokról lévén szó, legalább ennyire fontos a néprajz és irodalom összefüggése is. Fenyő Miksa úgy fogalmaz, hogy - Móriczcal szemben - Reymont regényén „még érzik a néprajz szomszédsága” (Fenyő Miksa: *Két regény, Nyugat*, 1925/12-13). Bár bíráló megjegyzésnek szánja, meglátása a mából szemlélve véleményem szerint különösen pozitív értelemben tűnik fel, és részint ugyanazt a törekvést fogalmazza meg, amit az eddig idézett recenziók. Irodalom és néprajz kapcsolatának felmutatása pedig azért is lehet fontos, mert Oravecz esetében, szereplői bármennyire is atipikus, a paraszti világból valamilyen módon kilógó figurák, nagyon fontos viszonyítási pont a néprajz. Oravecz munkája nem egyedülálló e tekintetben: elég, ha a kortárs és a félmúltbeli magyar irodalom emblematikus szövegeire, akár Csalog Zsolt *Parasztrehányéire*, akár Tar Sándor *Egy régi hangra várva* című novellájára gondolunk, amelyekben a néprajzi életút-interjú szolgál narrációs modellként.